

Elini Ver Öğretmenim 7

– Ali ÖZKANLI · 18 Nisan 2009

Sınıfın Kapısına Çıkarılan Ayakkabılar!

Okulu teslim aldığı gün öğrenciler sınıfa ilk defa girmenin, masa ve sıralara oturacak olmanın heyecanı ile koşarak sınıfa girdiler. Arkalarından da ben vardım. Sınıfın kapısına varınca kapının önündeki ayakkabıları görünce bir an şaşırıldım.

– Allah Allah! Bu da ne böyle! Hayretimi gizleyemediğimden ağzımdan bu sözler dökülmüştü. Okulu ilk defa gören öğrencilerim, okulu da evleri gibi görerek ayakkabılarını çıkarmışlar ve sınıfa çıplak ayaklarla girmişlerdi. Okula eve girildiği gibi girilmeyeceğini, sınıfa ayakkabı ile girmeleri gerektiğini söyledim. Sınıftaki ilk dersimize böyle ilginç bir olayla başlamış olduk.

Sıkıntılar, problemler her zaman olacak. Yeter ki bunlarla mücadele etmesi için içimizde sevgi ve inanç olsun. Her türlü sorunların üstesinden geliriz. Yeter ki sabırlı olalım. Problemleri çözmek için plan ve programımız olsun. Bunu da sonuna kadar devam ettirelim.

Okul teslim olmuş, derse başlamıştım ama daha önümde bir takım sorunlar vardı, daha da olacaktı. Buna hazırlıklı idim. Nede olsa beş yıllık bir tecrübem vardı. Mesleğin ilk başında böyle durumlarla karşılaşsaydım herhalde olanları bu kadar kolay kabullenemezdim.

Tuvaleti Olmayan Okul!

Gazetelere manşet olacak bir haber! Okul yapılmıştı fakat çok önemli bir eksiklik vardı. Gerek Milli Eğitim Müdürlüğü gerekse de müteahhitle görüşmelerim bir netice vermemişti. Ne acı bir durum ki, milyarlar harcanarak koskoca okul yapılıyor fakat tuvalet yapılmıyordu. Düşünebiliyor musunuz? Derste temizliği anlatacağım ve okulun tuvaleti olmayacak. Bana çok ters geliyordu. Yapacağım çalışmaların en başına tuvalet yaptırmayı koymuştum. Neye mal olursa olsun tuvaleti yaptıracaktım ama çok dikkatli olmam, insanları kırmadan, incitmeden, tatlılıkla bu işi çözmem gerekiyordu.

Gerek okula gelen velilere, gerek öğrencilerin evlerine misafir olarak gittiğimde, gerekse de camide ve köy içindeki konuşmalarımda işin alt yapısını hazırlıyordum. Sağ olsun köy halkı beni sevip sayıyorlardı. 4 yıl gibi bir zaman süresince el birliği, gönül birliği yaparak kendime göre çok önemli işler yaptığıma inanıyorum.

Tuvalet yapımı için okula harcanan paranın belki yüzde biri olacak bir masraftan kaçınılıyordu. Bu duruma bir türlü akıl erdiremiyordum. Yetkililere neden yapılmadığını sorduğumda ise çok ilginç bir cevapla karşılaşılıyordu. Projede olmadığı için yapılamadığı, tuvaletin köy halkı tarafından yapılması

gerektiği söyleniyordu. Bu durumu hiç aklım almıyordu. Büyük bir gayretle, tabii ki köylülerin bana ve okula karşı gösterdikleri yakınlık sayesinde elbirliği ile okul eşya, araç ve gereçlerini tamamlamaya çalışmış, büyük uğraşlar sonucu da tuvaleti ve kışlık yakacaklar için gerekli olan depoyu kısa süre içerisinde yaptırmayı başarmıştım.